

Geachte mede-vogelbeschermer,

Leiden, 8 april 1976.

Recente ontwikkelingen binnen de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels brengen mij ertoe om middels deze brief uw aandacht te vragen. Zoals u weet, wordt al geruime tijd binnen de vereniging gedacht aan de uitgave van een eigen tijdschrift. Dat plan is niet onaardig: modern van uiterlijk, aktueel van inhoud, met een ruime verspreiding, kan het de vogelbeschermingsgedachte daadwerkelijk uitdragen en ondersteunen. Dit zou kunnen leiden tot grotere aantallen beter geïnformeerde leden! Aldus bekeken lijkt er alles voor en niets tegen om zo snel mogelijk zo'n blad op poten te zetten.

Bij nader inzien zijn er echter ernstige bezwaren tegen deze koers. U weet immers dat onze vereniging niet de enige vogelbeschermingsorganisatie in ons land is, doch dat nog vele tientallen lokale en regionale organisaties een bloeiend bestaan leiden en veel nuttig werk verrichten. De meeste van die organisaties hebben hun eigen mededelingenblad, doch ten behoeve van meer algemene meningsvorming zijn zij verenigd in Het Vogeljaar, dat al 24 jaar lang een werkelijk nationaal tijdschrift voor vogelstudie en vogelbescherming is. Het Vogeljaar vormt een platform waarop alle deelnemende verenigingen en elke lezer zijn/haar ideeën naar voren kan brengen. Ook de Ned. Ver. tot Bescherming van Vogels doet al jaren in deze opzet mee. Me dunkt dat deze structuur een heel gelukkige is: de zelfstandigheid van elke vereniging, resp. vogelwacht, wordt gewaarborgd, terwijl toch een zekere eenheid tot stand wordt gebracht. Ik zeg uitdrukkelijk niet dat Het Vogeljaar niet meer voor verbetering vatbaar zou zijn, doch stel vast, dat binnen de huidige Nederlandse omstandigheden Het Vogeljaar een nuttige en noodzakelijke rol vervult in het combineren van eenheid en verscheidenheid.

Hoe goed ik mij ook kan voorstellen dat "Vogelbescherming" graag een eigen blad zou hebben, eenzijdig een jarenlange samenwerking verbreken doet men niet onder gelijkgestenden. Indien "Vogelbescherming" haar kollektief abonnement op het Vogeljaar opzegt en met een eigen blad op de markt verschijnt, wordt hierdoor de waardevolle brugfunctie van Het Vogeljaar teniet gedaan: er ontstaat een kloof (om niet te zeggen concurrentie) tussen het blad van "Vogelbescherming" enerzijds en de plaatselijke vogelwachten met hun Vogeljaar anderzijds. Een heilloze tegenstelling!

Gelukkig is er een alternatief. "Vogelbescherming" kan - indien zij vindt dat haar "stem" te weinig doorklinkt in Het Vogeljaar - trachten de samenwerking zodanig te veranderen dat van een verbetering sprake is. Een mogelijkheid overigens die voor alle deelnemende organisaties openstaat. Dat is veel gunstiger voor de onderlinge verstandhouding en..... goedkoper. Helaas is mij gebleken dat het bestuur van "Vogelbescherming" deze weg niet bewandelt doch uit is op een regelrechte konfrontatie. Het bestuur verlangde aanvankelijk van Het Vogeljaar niet minder dan dat het zijn zelfstandigheid (juist het sterke punt van dit blad!) zou prijsgeven. Later, toen bleek dat Het Vogeljaar zich niet zonder meer wilde overgeven,

doch wel bereid was een vertegenwoordiger van "Vogelbescherming" in de redactie op te nemen, heeft het bestuur van "Vogelbescherming" getracht Het Vogeljaar te amputeren: in plaats van een tijdschrift voor vogelbescherming en vogelstudie te zijn, moest het zich beperken tot het laatste. "Vogelbescherming" zou met haar blad het eerste onderwerp wel voor haar rekening nemen. Om drie redenen is zoiets ongewenst. Ten eerste laat een onafhankelijke stichting Het Vogeljaar zich natuurlijk niet voorschrijven over welke onderwerpen zij wel of niet mag publiceren. Ten tweede kunnen de plaatselijke vogelwachten hun vogelbeschermingsartikelen niet meer kwijt als Het Vogeljaar een vogelstudieblad wordt. En ten derde is een dergelijke scheiding in flagrante strijd met de ontwikkelingen van de laatste tijd, waarin wij meer en meer zijn gaan inzien dat de studie en de bescherming van vogels elkaar over en weer beïnvloeden en ondersteunen. Vogelstudie en vogelbescherming kunnen theoretisch wel onderscheiden worden, maar in de praktijk niet gescheiden!

Er kleeft nog een belangrijk bezwaar aan zo'n voorgestelde boedelscheiding. Alle publikaties op het gebied van vogelbescherming zouden zodoende terecht moeten komen in het huisorgaan van de Ned. Ver. tot Bescherming van Vogels, waardoor deze vereniging een monopolie zou verkrijgen. Op het eerste gezicht lijkt dat ook wel logisch: het is tenslotte de landelijke organisatie. Wanneer u echter weet dat "Vogelbescherming" grondig geïnfiltreerd is door jagers (de directeur is zelf een jager, de voorzitter van de jagersvereniging zit in het hoofdbestuur, enz.) en dat de vereniging daardoor meer dan eens standpunten inneemt die eerder in het belang zijn van sportjagers dan van de vogels (al wordt dit voor de leden zorgvuldig verborgen gehouden; vergelijk wat ik verderop zal zeggen over de "jachtbrief"), dan zult u begrijpen dat "Vogels" - zoals het blad moet gaan heten - beslist geen anti-jacht geluiden meer zal tolereren. Met de vrije meningsvorming over wat vogelbeschermers met pretjagers aanmoeten, is het dan wel gedaan... Een kentering betekende de ledenvergadering van 13 december 1975. De meerderheid der aanwezigen realiseerde zich dat het feit dat "Vogelbescherming" slechts één bespreking met de stichting Het Vogeljaar had gevoerd, veel te weinig is om te kunnen stellen dat een betere samenwerking "niet mogelijk" is. De vergadering besliste danook dat de besprekingen heropend moesten worden om te trachten tot elkaar te komen.

Tijdens dezelfde vergadering ging men akkoord met de door het bestuur voorgestelde contributieverhoging van f15,- tot f25,-, nadat de voorzitter had verklaard dat deze verhoging noodzakelijk was vanwege de algemene financiële omstandigheden van de vereniging en dat zij niets te maken had met het plan om een eigen blad uit te brengen. In een vertrouwelijke brief, gericht aan potentiële medewerkers, lees ik echter dat voor het nieuwe blad de contributie "uiteraard" verhoogd zal moeten worden tot f25,-! Het spijt mij het te moeten konstaten, doch hieruit blijkt onomstotelijk dat het bestuur de contributieverhoging er met valse voorwendsels doorheen heeft gekregen. De vergadering van 13 december is om meer redenen gedenkwaardig. Ten eerste bleek dat het bestuur voornemens was 't Vogelaartje op te doeken. 't Vogelaartje is het tijdschrift voor jeugdliden van de Ned. Ver. tot Bescherming van Vogels, de Ver. v. Vogelbescherming 's Gravenhage e.o., Vogelwacht Rijnland en Vogelwacht Pijnacker. Toen aan het licht kwam dat de drie laatste organisaties in het geheel niet gekend waren in deze afbraakplannen, werd een motie ingediend die 't Vogelaartje wilde laten voortbestaan. Deze motie is met algemene stemmen aangenomen. Ten tweede sprak de vergadering de wens uit dat de "jachtbrief" in De Lepelaar zou worden gepubliceerd. Met de "jachtbrief" wordt bedoeld het schrijven dat de voorzitter vorig jaar aan de Tweede Kamer heeft gericht n.a.v. de nieuwe jachtwet. Blijkens

deze brief - die zeer weinigen gezien hebben - neemt "Vogelbescherming" een uiterst lankmoedig standpunt in t.o.v. de jacht op o.a. ganzen, snippen, plevieren en eenden. De vraag is of de vogels hiermee gediend zijn. Welnu u hebt kunnen konstateren dat deze brief, waarin het jachtstandpunt van de vereniging is neergelegd, in weerswil van de wens der leden niet in de laatste twee nummers van De Lepelaar staat afgedrukt.

De laatste ontwikkelingen kent u waarschijnlijk: in de laatste Lepelaar is maar liefst een kwart van de plaatsruimte ter beschikking gesteld aan de heer H.J.Muntingh, die een eenmans-aktie voert om toch met een nieuw blad uit te komen. Hoewel nergens vermeld, is mij bekend dat de heer Muntingh partij is in deze zaak: hij is door het bestuur uitgenodigd in de redaktie plaats te nemen, hetgeen hij heeft geaccepteerd. Het heeft er alle schijn van dat het bestuur - door de ledenvergadering gedwongen om weer met Het Vogeljaar om de tafel te gaan zitten - via de heer Muntingh tracht toch haar zin te krijgen. Gebleken is dat een personeelslid ten kantore van "Vogelbescherming" leden die telefonisch om opheldering vragen, aanraadt zich bij de heer Muntingh aan te sluiten.

Als de opzet lukt zal de heer Muntingh tijdens de ledenvergadering van 24 april a.s. een motie laten aannemen volgens welke de huidige samenwerking met Het Vogeljaar opgezegd zal worden en een apart verenigingsblad het licht zal zien. Te verwachten is, dat het huidige bestuur deze motie vlottend zal uitvoeren dan de haar onwelgevallige motie over de "jachtbrief"... Daarmee zou het contact met de plaatselijke vogelwachten abrupt verbroken worden en "Vogelbescherming" een eigen weg inslaan. Ganzenjagers, snippenjagers, fazantenjagers en kievitseierenrapers zouden in hun sas zijn. Ik ben er echter van overtuigd dat velen onder u - die ware vogelliefhebbers en vogelbeschermers zijn - zich niet zullen kunnen verenigen met een dergelijke ontwikkeling. Vele leden van "Vogelbescherming" zullen beslist niet gelukkig zijn met de bedenkelijke manier waarop wordt ongesprongen met Het Vogeljaar, met kontributieverhogingen, met moties, met de jachtwet en ... uiteindelijk natuurlijk met onze vogels.

Vandaar dat ik u oproep om in groten getale de jaarvergadering bij te wonen die op 24 april a.s. om 10.00 u. gehouden wordt in cultureel centrum De Reehorst, Bennekomseweg 24, Ede (200 m. vanaf station Ede/Wageningen). Ik ben uiterst bezorgd vanwege de huidige lijn van de vereniging en wil trachten haar weer een goede koers te doen vinden. Daar moeten alle leden met elkaar voor zorgen! Ik doe danook een ernstig beroep op u om aanwezig te zijn op deze zo belangrijke jaarvergadering. Bedenk wel dat in De Nederlandse Jager regelmatig de lozers opgevekt worden lid te worden van "Vogelbescherming" en de vergaderingen te bezoeken.

Denkt u er s.v.p. aan dat u het souche van de kontributiegirokaart 1976 dient mede te nemen, anders houdt men u bij de deur tegen. Indien u nog vragen hebt of behoefte aan meer gedocumenteerde informatie, wil ik trachten u alle inlichtingen te verschaffen waarover ik beschik. U kunt mij bellen op telefoonnummer 071-764350. Natuurlijk kunt u mij ook schrijven, hoewel het kort dag is. In ieder geval hoop ik dat u door deze brief zich persoonlijk op de hoogte zult gaan stellen op de vergadering in Ede en uw stem zult laten doorklinken.

Met de meeste hoogachting,

drs. H.P.Gallacher
Rijndijk 31
Leiden.